

Κ. Δεσποζογιάν

ΑΝΩΤΑΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΚΥΠΡΟΥ

ΑΝΑΘΕΩΡΗΤΙΚΗ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑ

4

(Υπόθεση Αρ. 838/2007)

27 Φεβρουαρίου, 2009

[ΝΙΚΟΛΑΤΟΣ, Δ/στης]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

DORA HOLDINGS LTD,

Αιτητές,

ΚΑΙ

ΚΥΠΡΙΑΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ, ΜΕΣΩ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ,

ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΠΡΟΣΟΔΩΝ,

Καθ' ων η αίτηση.

Σ. Δράκος, για τους Αιτητές.

Ε. Παπαγεωργίου (κα), Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους Καθ' ων η αίτηση.

Α Π Ο Φ Α Σ Η

ΝΙΚΟΛΑΤΟΣ, Δ.: Με την προσφυγή τους οι αιτητές ζητούν απόφαση και/ή δήλωση του δικαστηρίου ότι η απόφαση των καθ' ων η αίτηση, που κοινοποιήθηκε στους αιτητές με επιστολή ημερ. 30.3.07, είναι άκυρη και/ή παράνομη και/ή στερημένη νομικού αποτελέσματος.

Τα νομικά σημεία στα οποία βασίζεται η προσφυγή περιλαμβάνουν, μεταξύ άλλων, ότι η προσβαλλόμενη απόφαση πάσχει λόγω πλάνης περί τα πράγματα και/ή το νόμο.

Όπως αναφέρεται στην αίτηση ακυρώσεως, οι αιτητές είναι εταιρεία περιορισμένης ευθύνης, νόμιμα εγγεγραμμένη στην Κύπρο. Οι καθ' ων η αίτηση με επιστολή τους ημερ. 30.3.07, την οποία κοινοποίησαν στο λογιστή των αιτητών, ζήτησαν από τους αιτητές να καταβάλουν φόρο εισοδήματος για τα έτη 1988-1993. Οι αιτητές είχαν υποβάλει ενστάσεις στις φορολογίες που τους είχαν επιβληθεί, τις οποίες οι καθ' ων η αίτηση απέρριψαν με την απόφαση τους ημερ. 30.3.07. Κατά τους αιτητές οι προσβαλλόμενες φορολογίες βασίστηκαν σε λανθασμένα πραγματικά δεδομένα και/ή σε αυθαίρετα συμπεράσματα. Είναι ισχυρισμός των αιτητών ότι η προσβαλλόμενη απόφαση πάσχει καθότι ο Έφορος Φόρου

Εισοδήματος δεν θα έπρεπε να τους φορολογήσει με όφελος αναφορικά με εργοστάσιο που άλλη εταιρεία έκτισε μέσα σε οικόπεδο των αιτητών, χωρίς ταυτόχρονα να παραχωρήσει στους αιτητές σχετικές κεφαλαιουχικές εκπτώσεις.

Είναι θέση των αιτητών ότι η προσβαλλόμενη απόφαση παραβιάζει τον περί Βεβαιώσεως και Εισπράξεως Φόρων Νόμο του 1988, όπως τροποποιήθηκε, επειδή:

1. Σύμφωνα με το άρθρο 20(3) του νόμου ο χρόνος μέσα στον οποίο πρέπει να ζητηθούν στοιχεία αναφορικά με ενστάσεις που υποβλήθηκαν πριν την ημερομηνία έναρξης της ισχύος του τροποποιητικού νόμου, είναι δύο χρόνια από την έναρξη της ισχύος του τροποποιητικού νόμου και στην προκείμενη περίπτωση οι καθ' ων η αίτηση δεν ενήργησαν μέσα στο χρόνο αυτό.
2. Ο Έφορος θα έπρεπε να είχε λάβει την τελική του απόφαση μέσα σε περίοδο τριών ετών από την ημερομηνία υποβολής των ενστάσεων, σύμφωνα με το άρθρο 20(6) του προαναφερόμενου νόμου όπως τροποποιήθηκε, και απέτυχε να το πράξει.

Εξέτασα με προσοχή όλα τα ενώπιον μου στοιχεία και κατέληξα στα εξής συμπεράσματα:

(α) Οι ενστάσεις των αιτητών στην προκείμενη περίπτωση είχαν ληφθεί πριν την ημερομηνία έναρξης της ισχύος του προαναφερόμενου νόμου. Επομένως ο Διευθυντής του Τμήματος Εσωτερικών Προσόδων (ο Διευθυντής) είχε χρόνο δύο ετών από την ημερομηνία έναρξης της ισχύος του νόμου για να ζητήσει περαιτέρω πληροφορίες, αν επιθυμούσε. Ο Διευθυντής ζήτησε πληροφορίες και στοιχεία εντός της προαναφερόμενης προθεσμίας.

(β) Οι αιτητές δεν έδωσαν τα προαναφερόμενα στοιχεία και πληροφορίες που τους ζητήθηκαν και ως εκ τούτου, σύμφωνα με το άρθρο 20(6) (β) του νόμου, η προθεσμία των τριών ετών μέσα στην οποία ο Διευθυντής πρέπει να επιβάλει φορολογία, δεν ισχύει και παρατείνεται για τη χρονική περίοδο που ο φορολογούμενος καθυστερεί. Επομένως, στην προκείμενη περίπτωση, δεν ισχυε ο περιορισμός των τριών χρόνων εφόσον οι αιτητές δεν έδωσαν τα ζητηθέντα στοιχεία και πληροφορίες.

(γ) Ο ισχυρισμός των αιτητών είναι ότι το αίτημα του Εφόρου για περαιτέρω στοιχεία και πληροφορίες, που έγινε με την επιστολή του ημερ. 8.11.2001, ουδέποτε λήφθηκε από τους αιτητές, λόγω αλλαγής λογιστού. Από τα ενώπιον μου στοιχεία φαίνεται πως κατά τον ουσιώδη χρόνο ενεργούσαν σαν λογιστές των αιτητών οι Κ.Ρ.Μ.Γ. στους οποίους στάληκε η προαναφερόμενη επιστολή του Διευθυντή. Δεν θεωρώ ότι έγινε οποιαδήποτε παρατυπία εκ μέρους των καθ' ων η αίτηση, αναφορικά με αυτό το θέμα.

(δ) Οι καθ' ων η αίτηση φαίνεται να ενήργησαν μέσα στα πλαίσια των αρμοδιοτήτων και της διακριτικής τους ευχέρειας και σύμφωνα με την απόφαση στην υπόθεση *Dora Holdings Ltd v. Δημοκρατίας*, Υποθ. Αρ. 42/91, ημερ. 9.7.93. Στην υπόθεση εκείνη, η οποία ήταν μεταξύ των ίδιων μερών όπως η παρούσα, εγέρθηκε ακριβώς το ίδιο θέμα όπως και στην παρούσα υπόθεση, αναφορικά με το όφελος από κτίριο που ανήγειρε άλλη εταιρεία (η μισθώτρια εταιρεία) σε οικόπεδο των αιτητών. Ο Δικαστής Νικήτας, ο οποίος εξέδωσε την απόφαση στην υπόθεση εκείνη, έκανε αναφορά στις διατάξεις του άρθρου 5(1) (στ) των περί Φορολογίας Εισοδήματος Νόμων 1961-1991 και ειδικά στην πρόνοια ότι κέρδη προκύπτοντα εξ ιδιοκτησίας περιλαμβανομένης και της αξίας του οφέλους το οποίο κτάται ο ιδιοκτήτης γης, από την ανέγερση σ' αυτήν οιασδήποτε οικοδομής, με δαπάνες του μισθωτή, αποτιμούνται σε αξία και καθορίζονται από τον Έφορο, κατά το έτος της ανεγέρσεως. Από την προαναφερόμενη πρόνοια προκύπτει, όπως παρατήρησε ο ευπαίδευτος Δικαστής, πως η εξουσία καθορισμού του προαναφερόμενου οφέλους ανήκει στον Έφορο. Σ' εκείνη την απόφαση έγινε επίσης αναφορά στο άρθρο 12 του προαναφερόμενου νόμου και παρατηρήθηκαν τα εξής:

«Είναι φανερό από τις παραπάνω διατάξεις ότι κατά τον τερματισμό της πολυετούς αυτής μίσθωσης, όταν η αιτήτρια αποκτήσει το κτίριο, θα έχει ήδη αποσβεσθεί ολόκληρη η αξία του εφόσον ο Έφορος, όπως φαίνεται από τα στοιχεία του διοικητικού φακέλου, καθόρισε σε 25 χρόνια τη διάρκεια της χρήσης του. Συνεπώς δεν θα προκύψει όφελος για την αιτήτρια που θα δικαιολογούσε παραχώρηση κεφαλαιουχικών εκπτώσεων. Τα προεξάρχοντα στοιχεία είναι η ηλικία και η χρήση του εργοστασίου. Εν πάση περιπτώσει το όφελος, όπως υποδεικνύεται στην επιστολή και προκύπτει από το φάκελο, δεν

εξισώνεται με την αγοραία αξία που περιλαμβάνει, εκτός από το κτίριο, και την αξία του οικοπέδου.»

Έχοντας κατά νου τα προαναφερόμενα καταλήγω στο συμπέρασμα ότι οι καθ' ων η αίτηση ενήργησαν μέσα στα χρονικά πλαίσια που καθορίζει ο νόμος και επίσης μέσα στα ορθά πλαίσια της άσκησης της ευρείας διακριτικής ευχέρειας που τους παρέχει ο νόμος. Τα όσα παρατηρήθηκαν στην προαναφερόμενη απόφαση στην Υπόθεση 42/91 ισχύουν και στην παρούσα υπόθεση εφόσον το κτίριο, το όφελος, η μίσθωση και γενικά όλα τα ουσιώδη γεγονότα της υπόθεσης εκείνης είναι ακριβώς τα ίδια με τα γεγονότα της παρούσας υπόθεσης. Επομένως θεωρώ ότι ορθά οι καθ' ων η αίτηση, στην παρούσα υπόθεση, εφάρμοσαν το σκεπτικό της προαναφερόμενης απόφασης.

Κατά την κρίση μου κανένας από τους λόγους που προβλήθηκαν με σκοπό την ακύρωση της προσβαλλόμενης απόφασης ευσταθεί και η απόφαση είναι καθόλα νόμιμη εφόσον ήταν εύλογα επιτρεπτή και λήφθηκε μέσα στα καθορισμένα χρονικά πλαίσια. Κατά συνέπεια η προσφυγή απορρίπτεται με €1.200.- έξοδα εις βάρος των αιτητών.

Μ.Μ. ΝΙΚΟΛΑΤΟΣ,

Δ.

/ΕΑΠ.